

11. nalega, by junta rozważyła rozmaite korzyści dla mieszkańców Mauretanii, jakie wiążą się z uczestnictwem w procesie politycznym na rzecz pokoju, demokracji, dobrobytu oraz porozumienia w aspekcie humanitarnym, społecznym i kulturowym, sformułowane podczas Szczytu na rzecz regionu śródziemnomorskiego w dniu 13 lipca 2008 r., w którym uczestniczył Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahi, prezydent Islamskiej Republiki Mauretańskiej;
12. z zadowoleniem przyjmuje wysłanie delegacji Komitetu Ambasadorów AKP-UE oraz odnotowuje przyjęcie uchwały Zgromadzenia Narodowego Mauretanii z dnia 14 września 2008 r.;
13. postanawia wysłać delegację parlamentarną AKP-UE do Mauretanii w celu asystowania Parlamentowi Mauretanii w ponownym odnajdywaniu jedności tej instytucji oraz w szukaniu sposobu wyjścia z kryzysu, który byłby do zaakceptowania przez wszystkie zainteresowane strony;
14. zobowiązuje swoich współprzewodniczących do przekazania niniejszej rezolucji Radzie AKP-UE, Komisji Europejskiej, Parlamentowi Panafrykańskiemu, Komisji Unii Afrykańskiej, Arabskiej Unii Maghrebu, Radzie Bezpieczeństwa ONZ oraz Zgromadzeniu Narodowemu i innym władzom Mauretanii.

REZOLUCJA ⁽¹⁾

w sprawie sytuacji w Zimbabwe

Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE,

- obradując na posiedzeniu w Port Moresby (Papua Nowa Gwinea) w dniach 25-28 listopada 2008 r.,
- uwzględniając art. 17 ust. 2 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie z dnia 29 marca 2008 r. misji obserwacyjnej wyborów Parlamentu Panafrykańskiego dotyczące zharmonizowanych wyborów w Republice Zimbabwe,
- uwzględniając wstępne oświadczenie misji obserwacyjnej wyborów Parlamentu Panafrykańskiego z dnia 29 czerwca 2008 r. dotyczące drugiej tury wyborów prezydenckich w Zimbabwe oraz wyborów uzupełniających do Izby Zgromadzenia,
- uwzględniając oświadczenie tymczasowe z dnia 30 czerwca 2008 r. misji obserwacyjnej wyborów Parlamentu Panafrykańskiego podczas drugiej tury wyborów prezydenckich i wyborów uzupełniających do Parlamentu w Zimbabwe,
- uwzględniając wstępne oświadczenie misji obserwacyjnej Unii Afrykańskiej (UA) w Zimbabwe z dnia 29 czerwca 2008 r.,
- uwzględniając uchwałę w sprawie ustanowienia rządu jedności narodowej w Zimbabwe, przyjętą podczas szczytu Unii Afrykańskiej w dniu 1 lipca 2008 r. w Sharm el-Sheikh,
- uwzględniając Zasady i wytyczne dotyczące wyborów demokratycznych przyjęte przez Forum Parlamentarne Południowoafrykańskiej Wspólnoty Rozwoju (SADC) w 2001 r. oraz Zasady i wytyczne dotyczące wyborów demokratycznych przyjęte przez szczyt SADC na Mauritiusie w sierpniu 2004 r.,
- uwzględniając umowę z dnia 15 września 2008 r. pomiędzy Afrykańską Unią Narodową Zimbabwe-Frontem Patriotycznym (ZANU-PF) oraz dwiema formacjami Ruchu na rzecz Przemian Demokratycznych (MDC), w sprawie stawiania czoła wyzwaniom, przed jakimi stoi Zimbabwe,
- uwzględniając traktat SADC oraz protokoły do niego dołączone, w tym protokół wyborczy SADC,
- uwzględniając Akt Założycielski Unii Afrykańskiej, Afrykańską Kartę Praw Człowieka i Narodów oraz Nowe Partnerstwo dla Rozwoju Afryki (NEPAD),

⁽¹⁾ Przyjęta przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE w dniu 28 listopada 2008 r. w Port Moresby (Papua Nowa Gwinea).

- A. mając na uwadze, że okres poprzedzający wybory prezydenckie, parlamentarne (do izby niższej) i do Senatu w marcu 2008 r. oraz druga tura wyborów w czerwcu przebiegały w niedopuszczalnych warunkach przemocy i łamania praw opozycji, której to przemocy dopuszczali się członkowie armii Zimbabwe i bojówkarze rozstawieni przez partię Mugabe, ZANU-PF,
- B. mając na uwadze, że aresztowanie podczas kampanii wyborczej do drugiej tury wyborów Tendaia Biti, sekretarza generalnego partii opozycyjnej, MDC, oraz próba zamordowania przywódcy tej partii, Morgana Tsvangiraia, który był kontrkandydatem Roberta Mugabe i został zmuszony do szukania schronienia w ambasadzie europejskiej, a następnie do opuszczenia kraju, spowodowały, że Morgan Tsvangirai wycofał się z wyborów prezydenckich,
- C. mając na uwadze, że pomimo istnienia presji oraz rozmaitych form zastraszania obywateli, Morgan Tsvangirai zdobył dużą większość głosów w pierwszej turze wyborów prezydenckich, a także mając na uwadze, że partia MDC wygrała również wybory do izby niższej Parlamentu i wybory na przewodniczącego Parlamentu,
- D. mając na uwadze, że zgodnie z oficjalnymi wynikami drugiej tury wyborów z dnia 27 czerwca 2008 r., obecny prezydent, Robert Mugabe, został wybrany na ten urząd ponownie, w następstwie wycofania się Morgana Tsvangiraia,
- E. mając na uwadze, że duża liczba afrykańskich misji obserwacyjnych (Wspólnoty Gospodarczej Państw Zachodnioafrykańskich, Parlamentu Panafrkańskiego, Unii Afrykańskiej) stwierdziła, że w wyniku przemocy wyniki wyborów nie odzwierciedlają woli ludzi,
- F. mając na uwadze, że porozumienie polityczne z dnia 15 września 2008 r. w sprawie stworzenia rządu jedności narodowej w celu zakończenia kryzysu jest krokiem naprzód, dokonany dzięki mediacjom prezydenta Thabo Mbekiego,
- G. uwzględniając trwający impas w negocjacjach pomiędzy obiema stronami w sprawie rządu jedności narodowej,
- H. mając na uwadze, że katastrofalny przebieg tych wyborów spowodował pogorszenie już beznadziejnej sytuacji humanitarnej ludności Zimbabwe, zmuszając ludzi do opuszczenia domów lub wyjazdu z kraju,
- I. mając na uwadze, że kraj jest dotknięty epidemią cholery, system opieki zdrowotnej praktycznie znajduje się w stanie upadku, a dostawy wody są przerwane; mając na uwadze, że średnia długość życia spadła w ostatnim dziesięcioleciu z 60 lat dla obu płci do 37 lat w przypadku mężczyzn i 34 lat w przypadku kobiet, a także mając na uwadze, że 1,7 mln osób w Zimbabwe jest obecnie zarażonych wirusem HIV,
- J. mając na uwadze, że 2 mln mieszkańców Zimbabwe otrzymało pomoc żywnościową ze Światowego Programu Żywnościowego (WFP) w październiku, lecz szacuje się, że liczba ta wzrosnie do 5,1 mln na początku 2009 r., co oznacza, że połowa populacji kraju niedługo będzie zależna od pomocy,
- K. mając na uwadze, że według UNICEF-u szacuje się, że jedynie 40 procent nauczycieli w Zimbabwe prowadzi lekcje, a tylko jedna trzecia uczniów uczęszcza do szkoły,
- L. odnotowując z zaniepokojeniem odmowę wydania pozwolenia na wjazd do Zimbabwe delegacji, w której skład weszli były prezydent Stanów Zjednoczonych Jimmy Carter, były sekretarz generalny ONZ Kofi Annan oraz działacz na rzecz praw człowieka Graça Machel,
1. zdecydowanie potępia kampanie przemocy i zastraszania prowadzone przeciwko ludności w celu wywarcia wpływu na głosowanie w wyborach w 2008 r., jak też łamanie praw opozycji;
 2. deklaruje, że w świetle tak rażących przypadków łamania prawa, wybory, które odbyły się w Zimbabwe w czerwcu 2008 r., nie mogą zostać uznane za przejrzyste, wiarygodne i sprawiedliwe;
 3. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki mediacyjne w Afryce, którym przewodniczył prezydent Thabo Mbeki, a także pilnie wzywa do zwiększenia zaangażowania państw afrykańskich i instytucji regionalnych, takich jak SADC i UA, oraz wybitnych osobistości afrykańskich, w negocjacje dotyczące rozwiązania sytuacji zaistniałej w Zimbabwe, a następnie w monitorowanie realizacji tego rozwiązania;
 4. potwierdza, że rząd jedności narodowej jest rozwiązaniem przyczyniającym się do zakończenia kryzysu na czas przejściowy, co umożliwi reformę instytucji i przywrócenie państwa prawa; podkreśla, że w umowie dotyczącej podziału władzy z dnia 15 września 2008 r. strony zgodziły się, by wspólnie wypracować zrównoważone i trwałe demokratyczne oraz pokojowe rozwiązanie obecnego politycznego, gospodarczego i społecznego kryzysu w Zimbabwe;

5. apeluje do wszystkich stron umowy o dopełnienie podjętych zobowiązań i konstruktywne oraz pełne zaangażowanie się w realizację umowy, a także o wykazanie większej powściągliwości i opanowania w negocjacjach; podkreśla, że wszystkie strony są równe i powinny powstrzymać się od podejmowania jakichkolwiek działań jednostronnych w związku z formowaniem nowego rządu;
6. zdecydowanie apeluje do społeczności międzynarodowej o zapewnienie szybkiego świadczenia istotnej pomocy humanitarnej dla ludności Zimbabwe;
7. odnotowuje niszczycielski wpływ kryzysu politycznego na ludność Zimbabwe; zauważa, że UE uwolniła niedawno 10 mln EUR pomocy oraz wzywa władze Zimbabwe do zniesienia wszystkich ograniczeń nałożonych na agencje pomocy humanitarnej oraz do dopilnowania, by pomoc humanitarna mogła być świadczona zgodnie z zasadami humanitarnymi, z zasadą neutralności, bezstronności i niezależności;
8. wyraża głęboką obawę dotyczącą sytuacji uchodźców z Zimbabwe w regionie oraz potępia akty przemocy przeciwko uchodźcom z Zimbabwe, mające miejsce w krajach sąsiadujących; apeluje o Komisji Europejskiej o udzielenie wsparcia krajom sąsiadującym w formie programów pomocy finansowej i materialnej na rzecz uchodźców;
9. stanowczo apeluje do wszystkich zainteresowanych stron oraz do społeczności międzynarodowej o gotowość udzielania natychmiastowej pomocy na rzecz odbudowy Zimbabwe po konflikcie;
10. wyraża głębokie ubolewanie, że delegacja humanitarna mężów stanu, w której skład weszli były sekretarz generalny ONZ Kofi Annan, były prezydent Stanów Zjednoczonych Jimmy Carter oraz obrońca praw kobiet i dzieci Graça Machel, nie otrzymała wizy wjazdowej od reżimu Mugabe, ponieważ ich celem było wykorzystanie własnych wpływów, aby zwiększyć przepływ pomocy do kraju obecnie i w dłuższej perspektywie w celu powstrzymania okropnych cierpień ludności Zimbabwe; zdecydowanie popiera nieustające wysiłki mężów stanu, mające na celu położenie kresu kryzysowi humanitarnemu w Zimbabwe;
11. wzywa przyszły rząd jedności narodowej do ustanowienia neutralnej i niezależnej komisji ds. pokoju i pojednania, aby wspierać krajowy proces naprawczy, w którym zostanie dokonany przegląd zbrodni przeciwko ludzkości, tortur, gwałtów i innych zbrodni popełnionych w czasie konfliktów wewnętrznych;
12. jest zdania, że konieczne jest, by nowo wybrany parlament otrzymał finansowanie i wsparcie w celu wzmocnienia jego zdolności działania;
13. zobowiązuje swoich współpracowników do przekazania niniejszej rezolucji Radzie AKP-UE, Komisji Europejskiej, Parlamentowi Panafrkańskiemu, rządowi i parlamentowi Zimbabwe, Unii Afrykańskiej, SADC oraz sekretarzowi generalnemu ONZ.

Deklaracja z Port Moresby

w sprawie światowego kryzysu żywnościowego i finansowego

Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE, obradując na posiedzeniu w Port Moresby (Papua Nowa Gwinea) w dniach 25-28 listopada 2008 r.:

Kryzys cen żywności

1. wzywa instytucje UE do szybkiego przyjęcia i wdrożenia niedawno uzgodnionego wniosku w sprawie instrumentu żywnościowego w wysokości 1 mld euro, bez jednoczesnego obniżania budżetów pomocy dwustronnej, w celu zareagowania na pilne potrzeby krajów rozwijających się poprzez przekazanie znacznych kwot pomocy dodatkowej;